

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΗ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εἰσι δεκατὸ πάν-
τες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρι-
νόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες
συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνη-
μάτων. Ἀγγελλίαι μετ' εἰκόνων.
Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτο-
νόμισμα παντὸς ἔθνους.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κίβικια καὶ
πρακτορεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8,
χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ
συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος
ᾧ δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλ-
λετεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν ΒΑΛΛΑΔΙ ἔτησίᾳ Δρ. 8.— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἔτησίᾳ Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Περιεχόμενα. Ἀστρονομικά. Ἐπίδρασις τῆς Σελήνης ἐπι τοῦ χρόνου τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς Γῆς, ὑπὸ Γ. Λ. Α.—Περὶ ὀνείρων, ὑπὸ Γοργίου.—Ὁ Φαῶξ (ποίημα τοῦ Goethe), ὑπὸ Στ. Μ. Βάλβη.—Πόνος καὶ Τέρψις, ὑπὸ Ἀλ. Κοκκῶν.—Ἀκραστικὴ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ χαρισμοῦ σου, ὑπὸ Μαρίας Χαρβαλιᾶ.—Γλυκὸ ὄνειρον (ποίημα ὑπὸ Ι. Πετρώφ(μετ' εἰκόνος).—Δεπλοῦν ὄραμα. Σύγχρονον ἱστορικὸν διήγημα (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Ροῦ.—Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως».—Ἀινίγματα.—Γνωστοποιήσεις.—Ἀγγελλίαι.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

Ἐπίδρασις τῆς Σελήνης ἐπὶ τοῦ χρόνου τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς Γῆς.

Γνωστὸν ὅτι ἡ ἐλκτικὴ δύναμις τῆς Σεληνιακῆς μάζης ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῶν ὠκεανῶν ὑδάτων τὰ ὕψος, οὕτως ὥστε ἡ ὑγρὰ αὐτῶν μάζα προσλαμβάνει ἀνά πᾶσαν στιγμὴν τὸ σχῆμα ἐλλειφοειδούς, οὐ ὁ μέγας ἄξων, ἀν' ἡ τῶν ὑδάτων κίνησις οὐδεμίαν ἀπῆντα ἀντιστάσιν, θά διηυθύνετο σταθερῶς κατὰ τὴν ἐπιβατικὴν ἀκτῖνα τῆς ἐνοῦσας τὰ κέντρα Γῆς καὶ Σελήνης. Ἐπειδὴ ὁ-

μως, καθ' ὅσον ἡ Σελήνη μετατοπίζεται ἔνεκα τῆς ἡμερησίας κινήσεως, ὁ ρευστὸς οὗτος ἐλλειφοειδὴς ὄγκος ἀκολουθεῖ αὐτὴν ἐν τῇ κινήσει τῆς, ἡ συνεχὴς αὕτη τῶν ὑδάτων μετατόπισις ἐπιτελεῖται ἀναγκαιῶς μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τριβῆς καὶ ἀντιστάσεως, προϊόντων εἴτε αὐτῶν τῶν ὑγρῶν μορίων, εἴτε τῶν ποιικιλωτῶν ἀνωμαλιῶν, ἃς παρουσιάζει τὸ ἕδαρος ἐφ' ὧν ἀπλοῦνται τὰ ὕδατα. Ἐντεῦθεν ἡ βραδύτης, ἢ καθ' ἑκάστην ἐπιθεταίουσιν αἱ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν καλλιρροῶν, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ καλλιρροία συμβαίνει πάντοτε χρόνον τινὰ μετὰ τὴν διάβασιν τῆς Σελήνης διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ.

Παρὰ τὰς τοπικὰς ἄνωμαλλίας, τὰ πράγματα θὰ λαμβάνωσι χώραν, ὡς εἰ ἡ Σελήνη νὰ ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ ὀπισθεν τῆς θέσεως, ἢν πραγματικῶς κατέχει σήμερον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς φορᾶς τῆς ἡμερησίας αὐτῆς κινήσεως. Ἴδου ἄρα γεγονός, οὐ ἡ ἐρμηνεία καθίσταται εὐχερῆς, χωρὶς νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι αἱ δύο β ε υ σ τ α ἰ προχαί (protuberances) (1), ὧν ἡ διαδοχικὴ κίνησις προκαλεῖ τὰς καλλιρροίας δὲν διευθύνονται κατὰ τὴν ἐπιβατικὴν τῆς Σελήνης ἀκτῖνα, ἀλλὰ κατὰ γραμμὴν σταθερῶς διερχομένην τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ πλανήτου.

Τούτων τεθέντων, τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς γῆνης ἡμερησίας κινήσεως ἐπιφέρει κατὰ τὸν Delaunay ἡ ἐπίδρασις τῆς Σελήνης οὐχὶ πλέον ἀσκουμένη ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἡμετέρας σφαίρας, ὑποθεθείσης σφαιρικῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν δύο τούτων προχωρῶν ἀνισάκις τοῦ ἀστέρος ἀπεχόντων. «Ἀποβλέποντες, λέγει, εἰς τὸν τρόπον δι' αὐτὸ λαμβάνομεν τὸ μέρος τῆς σεληνιακῆς ἐνεργείας, τὸ ἐπιφέρον τὸ φαινόμενον τῆς καλλιρροίας, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ πρώτη τῶν προχωρῶν τούτων (ἡ ἐγγύτερον τῇ Σελήνῃ) φαίνεται ὡς ἐλ-

(1) Ἄνδρ. Σπαθάρη «Φυσικὴ Περ.» § 180.

κομένη ὑπὸ τῆς Σελήνης, ἡ δὲ δευτέρα ὡς ἀπωθουμένη παρουσιάζεται δηλαδὴ ζεῦχος δυνάμεων ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῆς γῆνης σφαίρας, τείνον νὰ περιστρέψῃ αὐτὴν κατὰ φορὰν ἐναντίαν τῆς πραγματικῆς αὐτῆς, καὶ συνεπῶς ὀφείλον νὰ ἐπιφέρῃ ἐπιβράδυνσιν τινὰ εἰς τὴν περὶ τὸν ἄξονα περιστροφὴν αὐτῆς.

Τοιαύτη κατ' οὐσίαν ἡ νέα θεωρία. Δὲν θ' ἀκολουθήσωμεν τὸν Delaunay ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς αὐτοῦ δι' ὧν δείκνυσιν ὅτι ἡ ἐπίδρασις αὕτη τῆς Σελήνης ἐπὶ τῶν προχωρῶν τῶν καλλιρροῶν οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ἀσήμαντος, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς κατὰ αἰῶνα ἐπιταχύνσεως, ἢν παρέχουσιν αἱ παρατηρήσεις τῶν ἀρχαίων. Ἀρκεῖ νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ἡ μάζα τοῦ ὕδατος, ἢν σχηματίζει ἐκάστη τῶν προχωρῶν ἰσοδυναμεῖ πρὸς στρώμα πάχους 1 μέτρον καλύπτοντος βάσιν περιφερικὴν ἀκτίνος 675 χλμ. Τοιοῦτον στρώμα ἐπιτιθέμενον τῇ γῆνι ἐπιφανείᾳ θὰ κατελάμβανε μῆκος 12° περίπου ἰσημερινῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ διαπρεπὴς ἀστρονόμος, ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς αὐτοῦ, ἐδέχθη ὑπόθεσιν πολὺ ἀπλουστεράν τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τῶν ὠκεανῶν ὑδάτων ἐπενεργείας τῆς Σεληνιακῆς ἔλξεως ἐστὶν ἀνεπάρκεις πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς ἀναγκαίας ἐπιβραδύνσεως.

Αἱ ἰδέαι τοῦ Delaunay ὑπεβλήθησαν, ὡς εἶν' ἐπόμενον εἰς τὸν βαρὺν τῆς κριτικῆς κύλινδρον, καὶ ἀντετάχθησαν κατ' αὐτῶν κρίσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βάσιμοι, ἀλλ' οὐδεμία αὐτῶν προσβάλλει τὴν ἀρχὴν, ἢ τις χρησιμεύει ὡς βάσις αὐταῖς. Ἄλλως τε καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ τῶν καλλιρροῶν κίνησις εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ ἐπιβράδυνσιν εἰς τὴν περὶ τὸν ἄξονα κίνησιν τῆς γῆς δὲν εἶναι νέα. Ὁ θεμελιωτὴς τῆς δυναμικῆς θεωρίας τῆς θερμότητος, Mayer, ἐξέβηκεν αὐτὴν ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων του, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Tyndall. Ἐκεῖνο ἔμοιμος, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἰδίαν ἀξίαν, τὴν πρωτοτυπίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Delaunay, εἶναι τοῦτο, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἀνομολογεῖ: ἴον, ὅτι ἡ ἐπιβράδυνσις ἢ ἐκ τούτου προκύπτουσα οὐκ ἔστιν ἀσήμαντος καὶ 2ον δι, ἐνταῦθα κείται ἡ ἐρμηνεία τῆς ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῶν παρατηρήσεων τῶν ἀρχαίων ἐπὶ τῶν ἐκλείψεων καὶ τῆς θεωρίας τῆς βαρύτητος, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς μέσης κινήσεως τῆς Σελήνης ἀνά πάντα αἰῶνα.

Συνεπῶς τοῖς ἀνωτέρω, ἡ διάρκεια τῆς ἀστρικῆς ἡμέρας δὲν εἶναι ἀμετάβλητος, ἀν παραδεχθῶμεν τὴν θεωρίαν τοῦ Delaunay, ἢν τόσον ἐπαβεβαίωσεν ἡ παραδοχὴ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ διασημοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Γρηνοῦλης κ. Airy. Ἡ διάρκεια αὐτῆς ἐλαττοῦται, ἐν τῇ τῶν αἰῶνων παρελεύσει κατὰ ἐν περίπου δεύτερον λεπτὸν ἀνά 100,000 ἔτη.

Ἄν νῦν ἡ ἐπιβράδυνσις αὕτη ἐπ' ἀπειρον διετῆρει τὴν αὐτὴν τιμὴν, εὐχερῶς δύναμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ταχύτης τῆς περὶ τὸν ἄξονα περιστροφῆς τῆς γῆς παντελῶς θὰ ἐμμηδενίζετο καὶ καθ' ἣν τῆς ἡμέρας ἡ διάρκεια θὰ ἰσοῦτο τῇ τοῦ ἔτους διάρκειᾳ. Ἀφοῦ ἡ ἀστρικὴ ἡμέρα σύγκειται ἐξ 86,400 θὰ ἐχρησιάζοντο 8,640 ἑκατομ. ἐτῶν, ἵνα ἐπέλθῃ ἡ πλήρης τῆς Γῆς στάσις.

Ἄλλ' ἵνα ἀκριβέστερον εἴπωμεν, ὁ ἀνωτέρω ὑπολογισμὸς δεῖ-

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΩΦ

[Δεν εξημέσθησαν έτι τα εύγενη ύπερ της άθανάτου των άναμνήσεων χώρας αίσθήματα, δίδει αι θερμαί συμπάθειαι, αίτινες την προσφιλή Έλλάδα περιβάλλουσι, θα ζήσωσιν έν όσω έν τη καρδία της ανθρωπότητος είναι έγκεκαραγμένον τó θεϊον της εύγνωμοσύνης όνομα.

ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια, ίδε προηγούμενον φύλλον)

Ο Μιμίκος έγεννήθη έν Άνδρω, όπουθεν κατήγεται ή μητηρ αυτού, ό δέ πατήρ του ήτο Ναυπάκτιος. Είς Άθήνας έρχον έγκατασταθώ πρό έτών πολλών.

αυτός τó μέγα πρός τούς βωμούς της έλευθερίας καθήκον, όπως ίδη και συζήση με την πατρίδα του αίώνιου θαυμασμού, όπως προσφέρει δια τας κοινάς σπονδάς τó θερμόν του δάκρυ, και προσθήση έν έτι φύλλον εις τούς άμαράντους στεφάνους, ολίγες την μάρτυρα ήρωίδα περιστέφουσι.

Οί πόθει παντός Έλληνος είναι και ιδικοί του, αι εύχαι ύπερ της μελλούσης έθνικής εύτυχίας είναι και ή διακαής του έπιθυμία.

Είναι φιλέλλην ούτε εξ ύποκρεώσεως, άλλ' εκ καρδίας. Εύγέ του, είναι τιμή του ύψιστη.

Αί έγργασίαι του, και δη αι πολύτιμοι ύπερ του συγχρόνου έλλησισμού συγγραφαί του, είναι άλλάνθαστον μαρτύριον της άγάπης του πρός την Έλλάδα, ής ό δαφνοστεφής σταυρός κοσμεϊ τó εύγενές του στήθος.

ΓΑΥΚΥ ΟΝΕΙΡΟΝ

(Σελίς εκ του Γ' τόμου του Μακεδονικού άτλαντος.)

Γεμάτος από όνειρα γλυκά και περασμένα Τό δόλιγο Ιβράδι διάβαινα με μάτια δακρυσμένα. Και 'στό νεκρό και ήσυχο εκείνο τό γεφύρι Άναστημένο έδλεπα του Νίκου τό τσαντήρι Τόν Νικοτσάραν έβλεπα, κρατούντα τό μπλιόνι Ζωσμένον δαμασκή σπαθί και φουστανέλλα χλιόνι. Χρυσά τσαπράζια βρόνταγαν 'στά στήθια τά δροσδάτα Και 'στό 'ψηλό του τό κορμί άνέμιζε φλοκάτα.

Ο εκ Μόσχας Ιωάν. Πετρόφ.

κώς ήγάπα τά γενναϊόφρονα και άγνά αισθήματα, τας ένθουσιώδεις έμπνεύσεις και τας καλās συναναστροφάς, ήρέσκετο δέ πολύ εις τας έξοχικάς έκδρομάς, έπιστημονικάς συζητήσεις και φιλολογικάς άπαγγελιάς. Πρός τούτο συναναστρέφετο μόνον εκείνους των φίλων και γωριμών του, παρ' οίς εύρισκε προσόντα ενάρετα.

«Πραγματείαν περι λύσεως και της θεραπείας αυτής κατά τόν Παστέρ και πρό αυτού» — «Περί έκρηκτικών δλών» — «Περί στρατιωτικής χημείας» — ώς και τινα άλλα κοινωνικά άρθρα, οίον « ό Παρθενών και ό Άποκλεισμός» — «Περί της Έλληνικής νεότητος» και άλλα (1).

Φίλον στενότατον, πρός όν και μόνον έξεμισθηρέυετο τας άπορροϊάς της καρδίας του, ένα μόνον είχε, τόν Συνοδινόν, όν τυχαίως έγνώρισε πρό όκταετίας, και μεθ' ού συνεδέετο άδελφικώς. Η γνώριμία του και μετά τούτου είναι εκ συμπτώσεως και ιδιόζουσα.

— Τίνος κηδεία νά ήται άρά γε; ήρώτησε μετά περιεργείας ό Συνοδινός.

— Ίδική μας, κύριε, άπήντησε μετά πικρίας και στωϊκάς ό Μιμίκος.

Και επειδή άμφέβαλλεν ό Συνοδινός περι της έννοϊας των λόγων τούτων.

— Ναι, φίλε μου, επανέλαθεν εκείνος, ήμών ή κηδεία είναι, της νεότητος· δεν βλέπετε εις τό πρόσωπον αυτής την ήμετέραν εικόνα; ό θάνατος του νέου εκείνου αντιπροσωπεύει την κατάπτωσιν, ταπεινωσιν, έξάντλησιν, μαρασμόν και εκμηδένισιν της νεανικής δράσεως. Όταν ή νεότης έν τοιαύτη κοινωνία ύποκρεούται νά δρξ, τί νά περιμείνωμεν άπό ταύτης; αναντιρόητως ή την διαφθοράν και έξαχρείωσιν της ψυχής ή τόν θάνατον του σώματος.

Και πλησιάζαντες άμφοτέροι συνωμίλησαν επί μακρόν περι διαφόρων άντικειμένων, μεθ' ό περιεστράφη ή όμιλία των περι του ποιου γνωστού τινος νέου, περι ού ένδιεφέρετο ό Μιμίκος νά μάθη λεπτομερείας, άς ό Συνοδινός τω μετέδωκε προθύμως και μετ' άκριβείας. Και άπεχωρίθησαν.

Τήν επάυριον ό Μιμίκος ήλθεν εις συνάντησιν του Συνοδινού.

— Είσαι φίλος μου και αδελφός, τω λέγει, από χθές ήσθάνθην ιδιαιτέραν συμπάθειαν πρός σε, αι δέ πληροφορίαι περι του νέου εκείνου είναι τóσον άκριβείς και άληθείς, όστα ένόησα, ότι ειλικρινώς και άψευδώς έκτιμας φίλους και άρετήν.

— Έκτοτε έγέγοντο φίλοι ειλικρινείς και άχώριστοι, αδελφοί όμοπαθείς και συνοδοιπόροι όμότυχοι.

Ο Μιμίκος ήκολούθησεν άνελλιπώς τας σπουδάς του, διήκουσε μετ' έπιμελείας και ένδελεχείας δια τά μαθήματα της ιατρικής σχολής του ένταύθα Πανεπιστημίου, εις ήν παιδιόθεν έκλινε, κατά τό τέλος δέ του τετάρτου έτους μετά λαμπράς και έπιτυχείς έξετάσεις άνηγγορεύθη παμψηφεί διδάκτωρ. Έκτοτε μεθ' ύπερηφανείας έθεώρει έαυτόν άνδρα τέλειον.

Είς την γυμναστικήν όμοϊως ήρέσκετο πολύ, πολλάκις δέ εις τό γυμναστήριον έξήσκει τό σώμα, εις δέ την όπλασικίαν ώσαύτως μετά θερμης έπιδιδετο, ταχέως και άριστα εκμαθών την ζιμασίαν.

(1) Έκτός τούτων έχει και άλλας διαφόρους άξιολόγους και κοινωνικώς άδημοσιευτους έτι μελέτας, εξ ών θέλωμεν προσεχώς δημοσιεύσει τινάς.

Γ'.

Δευτέρα συνάντησις.

Ο Μιμίκος, ως είπομεν, τόν πλείστον χρόνον της σχολής του διέτριβεν οικίω μελετών ή γράφων, συνήθως δέ πρός τό έσπέρας έξερχόμενος, έν ώρα θέρους, μετέβαινε ως επί τό πλείστον εις έξοχικούς περιπάτους, ιδίως δέ παρά τούς στύλους του Όλυμπίου Διός, τό άντρον των Νυμφών, τόν κύκλον του άνακτορικού κήπου, τό καφφίον Όρφανίδου, κάποτε τας όδούς Σταδίου και Πανεπιστημίου, κτλ.

Ημέρας τινά του παρελθόντος Άπριλίου, άκριβώς τρεις ήμέρας μετά την μετά της Μαίρης συνάντησιν του εκείνην, ήν έκτοτε ό Μιμίκος είχε έντελώς λησμονήσει και ούδαμώς έσκέφθη νά θεωρήση ταύτην ως δυναμένη νά έξη συνεπειάς, τουναντίον διέξέλαθεν ως τυχαίαν και εκ συμπτώσεως, ως τόσα άλλα κατά τόν βίον ήμών τυχαία και άπρόοπτα συμβεβηκότα, παρέμεινε οικίω, γράφων την «Περί Έλληνικής νεότητος» διατριβήν του, ότε πρός τό έσπέρας έξελθών της οικίας του, της παρά την πλατείαν του Όθασίου κειμένης, κατειλημμένος ών έντ' και έσκοτισμένον έχων τόν νοϋν ύπό των εκ των γραφομένων του ζοφερών και λυπηρών περι καταστάσεως της συγχρόνου νεότητος σκέψεών του, είχε λάθει την δπισιν της Άκροπόλεως πρός τό στρατιωτικόν Νοσοκομείον άγουσας, και σκεπτικός, συνους και μελαγχολικός βραδέως και μονήρης έβιάζε, διαλογιζόμενος, τί μία ύγιης και δραστηκή και κατά τά άρχαία πάτρια ποδηγετουμένη νεότης δύναται νά πράξή, όπως άποδῆ ώφέλιμος έαυτή και τη πασχούση πατρίδι.

Εφαντάσθη νά ριφθῆ εις την θάλασσαν.

— Γράρχει έτι θέλησις, ύπάρχουσι τά απαιτούμενα στοιχεία, άλλ' αι περιστάσεις, τά άπρόοπτα, αι άντιδράσεις, διελογίζετο, δεσμεύουσι, και καταβάλλουσι πάν εύγενές αίσθημα. — Ένώ δέ ούτω βαδίζων και κάτω νεύων τοιαύτα έσκέπτετο, έλαφρός τις έλυκυστικός βηματισμός συνοδευόμενος ύπό εύαρέτου θροϋ κραταλίζουσης έσθῆτος, διακόψας την řεμβώδη άναπόλησιν του, και έν ταύτῳ μυροβόλος και δροσώδης γλυκειά αύρα εισερχομένη άπροσδοκίτως έν τη καρδία του και άποσπάσαντα την προσοχήν του, τόν ήνάγκασαν ν' άφήση τās τερπνάς εκείνας σκέψεις του και νά τείνη τό βλέμμα, έμπρός, πρός τό αιπίδιον εκεί αίτιον, ότε οι πλανώμενοι όφθαλμοί του σταματώσι φευ! πρό των έλυκυστικών βλεμμάτων της καλλιμόρφου και ζανθοπλακάμου εκείνης νεάνιδος, ήν άπροσδοκίτως πρό τριών ήμερών είχε τóσον άποτόμως και άκαριαίως συναντήση παρά τούς στύλους του Όλυμπίου Διός, και ής τό συμπαιθείς, τό γλυκύ και θεσπέσιον εκείνο της άνάγκης μειδιαιμα είχε ταράξει τόν νοϋν και την καρδίαν του.

Επηκολούθησε στιγμή άφάτου, άκατανοήτου, γαληνιαίας συγής έν τη ανταλλαγή των βλεμμάτων άμφοτέρων εκείνων, καθ' ήν αύτοί δεν ώμίλου, ούτε αι καρδίαι των, άλλ' όυτε και ό νοϋς των. Διετέλου έν άδρανεία μόνον δ' άκτινες ήλεκτρικοί διασταυροϋντο μεταξύ των βλεμμάτων άμφοτέρων, και έν έρωτηθή ό και πάλιν κατ' έκινήν την ώρα νδυόμενος "Ήλιος, αύτός μόνον δύναται νά όμολογήση, ότι έξήτησεν ούτος την κατά την πρώτην συνέντευξιν άφαιρθεϊσαν άκτινά του από τας δύο καρδίαι των, και ότι δεν ήδυνήθη νά την άποσπάση. Πόσα άλλα δύναται τις νά προσθήση ένταύθα ψυχολογών επί της περιστάσεως και έξετάζωνόσα συνέβησαν κατ'

σας.—Α. Π. Μαγνησίαν. Στερούμεθα ἔτι ἀπαντήσεως εἰς τελευταίας ἐπιστολάς μας.—Α. Χ. Σπάρτην. Οὔτε φίλια οὔτε συναδελφότης σᾶς συνδέει εἰς ὑποχρεώσεις σας.—Ν. Δ. Παρισίους. Ἀναμένομεν ἀγγελίαν καὶ δὴγίας σας.—Ν. Θ. Σφάξ. Σᾶς ἐγράψαμεν πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Μὴ βραδύνετε ἀπάντησιν.—Α. Β. Θεσσαλονίκην. Στερούμεθα νεωτέρας σας. Ἀποδείξεις ἀπεστείλαμεν.—Ι. Ρ. Σέρρον. Τί γίνονται συνδρομαὶ Π. καὶ Κ; Ἀπαντήσατε.—Ν. Δ. Πάτρας. Βεβαίως, ἀφήγησις Διπλοῦ δράματος εἶναι πραγματικὴ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ δημοσιευμένη εἰς τὴν αὐσίαν μέχρι τέλους.—Κ. Κ. Σέρρον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συγχαρητήριά σας. Ἐνεπιθύσθημεν ὑπὸ τῆς φορᾶς τῶν περιστάσεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Πιστὸν τῆς Πατρίδος τέκνον, αἰετοτε πρόθυμος εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἔσσει ἐπίκουρος καὶ προστάτης τῶν δυστυχῶν καὶ πάντοτε παρήγορος τῶν ἀτυχῶν καὶ πασχόντων, ὁ αἰόδιμος Γεώργιος Κυριαζῆς, τῆς σκληρᾶς εἰμαρμένης τὸν σκληρὸν τοῦ θανάτου πέπλον μεθ' ὑπερφηραινίας ἐγείρας ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου τῆς δοκιμασίας καὶ ἀνεπιστρεπτει εἰσῆλθε εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ἡ ἀγγελικὴ ὁμως τούτου ψυχὴ βεβαίως δὲν ἀπέθανεν, οὐτ' ἐντελῶς ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ ζῆ καὶ θὰ ζῆ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σθένος εἰς τὰς καρδίας τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ συνειδήσις εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κυριαζῆς ἀπέκτησε τίτλους εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ μεταξὺ τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ, οἵτινες ὀφείλουσιν οὐ μόνον ἀμείωτον νὰ διατηρήσωσιν τὴν μνήμην ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπόδειγμα καὶ ὑπογραμμὸν νὰ ἔχωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνά τὴν ὑδρόγειον σταδιοδρομίαν των, καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ τὰς μελλούσας γενεάς μετ' εὐλαβείας νὰ τὸν ἀναφέρωσιν.

Ὁ αἰόδιμος Κυριαζῆς δὲν ἐδιδραμεύθη ὑπὸ τοῦ πλοῦτου, τῆς εὐμαρίας καὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ματαίου καὶ προσκαιροῦ τούτου βίου, ἀλλ' ἐγκαίρως κατανόησας τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του καὶ τὸ τέρμα τῆς ἐνταῦθα ὑπάρξεώς του, ἤξευρε καλῶς νὰ κατανικᾷ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας, καὶ χειραγωγῶν τὰ πάθη νὰ δείκνυται ἀνώτερος αὐτός. Οὕτω δὲ φρονῶν, διήλθε τὸν ἐπιγεῖον αὐτοῦ βίον ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν ψυχὴν του, ἐξ οὗ παραδείγματα ὑπάρχουσι πλεῖστα, καὶ συντελέσας τὸν προορισμὸν του ἐνταῦθα, προθύμως ἀπῆλθε νὰ συνεχίσῃ τὴν σταδιοδρομίαν του ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ὁ Γεώργιος Κυριαζῆς ἐγεννήθη ἐν Πλατάνῳ τῆς Αἰτωλίας, ἐτελείωσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, εἶτα δὲ ἐν Μονακίῃ τῆς Γαλλίας. Διετέλεσε νομοίατρος Ἀκαρνανίας καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Ὁθωνος διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς Σωτῆρος διὰ τὰς ἐν καιρῷ τῆς ἐνοικήσεως τῆς χολέρας ἐκδουλεύσεις του ἐν Ἀκαρνανίᾳ

Ἐν Ῥωμουνίᾳ διορίσθη ἰατρός τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου Καλαφατίου τῷ 1857 καὶ μετὰ ταῦτα ἐλοκλήρου τοῦ νομοῦ. Ἰδρύσε τὸ μοναδικὸν νοσοκομεῖον Ξενοκράτους, ἐπίσης τὸ ἐν Μεσολογγίῳ Παρθενωγαγεῖον, κατεσκευάσε τὴν ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον ἀμαξητὴν ὁδόν, κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν 600 χιλ. φρ. ὑπὲρ ἰδρύσεως ἐν Μεσολογγίῳ σχολῆς ἐπαγγελματικῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων εἰσὶν ἀναρίθμητοι αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ ἀγαθοεργίαι, αἱ ὑπὲρ Κρήτης, Χίου, Κεφαλληνίας, Ῥωμουνίας, καὶ τῶν σεισμῶν θυσίαι του. Δι' ὅπερ ὁ μὲν βασιλεὺς Κάρολος τὸν ἐτίμησε μετὰ τὸν μέγαν Ταξίαρχον τοῦ ρωμ. στέμματος, ὁ δὲ βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τὸν ἀνώτερον Ταξίαρχον μετὰ τοῦ ἀστέρος τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ αἰόδιμος Κυριαζῆς ἀπέβησεν ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 24 παρελθόντος Μαρτίου ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν, ἐγκαταλιπὼν τὴν ἀπαρηγόρητον αὐτοῦ καὶ φιλάνθρωπον σύζυγον Ἑλένην, ἣτινι ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα τὴν μεγίστην ὑπομονὴν καὶ παραμυθίαν, ἀπέναντι τῶν βουλῶν τοῦ Ὑψίστου.

Τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς ἐν περίπου ἑκατομμύριον ἐκληροδότησεν εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, πλὴν 250 χιλ. φρ. ἅτινα δωρεῖται εἰς συγγενεῖς του καὶ εἰς φιλάνθρωπικοὺς σκοποὺς.

Φ. Η.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 15 προσεχούσας Ἀπριλίου εἰσερχόμεθα, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸ τέταρτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φύσεως». Συνεπῶς παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς ἡμετέρους κ.κ. συνδρομητὰς, ὅπως εὐαρεστούμενοι, συστήσωσι τοῖς ἑαυτῶν φίλοις, νὰ ἐγγραφῶσι καὶ οὗτοι συνδρομηταί, καθότι ἐκτὸς τῶν γενομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου βελτιώσεων θὰ ἐπενεχθῶσι καὶ ἕτεροι σπουδαῖαι, ἃς ἀφίνομεν νὰ ἐκτιμήσωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσταί.

Γνωστοποιούμεν ἐπίσης τοῖς ὀλίγοις καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν τῶν τοῦ λήγοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποστείλωσι ταύτην ἐγκαίρως, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ καθυστέρησις τοῦ φύλλου τῶν.

Ἡ Διευθυνσις.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ἀγοράζονται εἰς καλλίστας τιμὰς παλαιὰ γραμματόσημα μεταχειρισμένα, ἐπιστολαὶ παλαιαὶ καὶ ἐπιστολικά δελτάρια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων ἐπικρατειῶν. Ἐπίσης ἀγοράζονται νομίσματα καὶ ἀρχαιοτήτες, παρὰ τοῦ κ.

A. WEISZ

Budapest (Hongrie) Vaczi-Körut 4

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης

Ἄ. Ἀλεξιάδης

Συνδρομὴ ἔτησις, Ἀθηνῶν δραχμὰς 8, Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 9, Ἐξωτερικῆ φρ. χρυσᾶ 10.

(Γραφεῖα ἐναντι «Νέου Θεάτρου» ἀριθ. 11 ἐν Ἀθήναις).

LA FAMILLE

JOURNAL HEBDOMADAIRE ILLUSTRE Avec une gravure colorié chaque mois, par an 11 fr. Sans la gravure, par an 9 fr.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ Μετ' ἐγχρώμου εἰκόνας μηνιαίας ἔτησις φρ. χρ. 11 Ἄνευ αὐτῆς, συνδρομὴ ἔτησις φρ. χρ. 9

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.